

Karel Skopový junior

NEUČÍM ŽÁDNÝ STYL,

100
GOLF
DIGEST

JMÉNO SKOPOVÝ JE V ČESKÉM GOLFU POJMEM. Na doslova vizionářskou práci svého otce Karla ještě z dob, kdy byl golf na černé listině nevídaných sportů, posléze navázali i jeho synové Karel junior a Petr. Všichni společně dnes pracují v pražských Hodkovičkách, dalo by se říct, že ve svém – v Golfové akademii Skopový, která bezesporu patří mezi nejlepší tréninková střediska v Česku. ▶ Dnes 43letý Karel junior má za sebou pozoruhodnou kariéru hráče, během níž se stal i celkovým vítězem EPD Tour, dnešní třetí evropské ligy Pro Golf Tour. Jako caddie po boku Alexe Čejky byl u jeho vítězství na European Tour i při jeho startu na slavném Masters. A jako trenér bere golf jako nikdy nekončící výzvu. I se snem, že jednou právě on dovede některého z českých hráčů až na European Tour. Nebo třeba ještě dál...

S ALOISEM ŽATKULIAKEM

VÁŠ OTEC KAREL BYL A JE V ČESKÉM GOLFU POJMEM. BYL TEDY GOLF VE VAŠEM PŘÍPADĚ VLASTNĚ TAK NĚJAK LOGICKOU VOLBOU? Dá se říct, že ano. S bráchou Petrem jsme trávili čas na golfu od dětství. Od tří čtyř let jsme se motali na hřišti, zkoušeli hrát. Bylo to logické vyústění toho, co dělala naše rodina. Tehdy měli lidi chaty a chalupy, jezdili na ně, zatímco náš táta nám říkal, že naši chatou je golf, takže jsme trávili víkendy na golfu. Ale golf nebyl to jediné, co jsem zkoušel. Hrál jsem fotbal, stolní tenis, dokonce jsem chodil i do divadelního kroužku, ale golf všechno převálcoval.

HRÁČ, CADDIE I TRENÉR, NEJVÍC ALE DODNES HRÁČ

BĚHEM SVÉ KARIÉRY JSTE BYL HRÁČEM, CADDIEM A TRENÉREM. NA PRVNÍ DOBRU, BEZ PŘEMÝŠLENÍ, CO JE VÁM Z TOHO NEJBLIŽŠÍ? Mému srdci určitě hráč. Jsem soutěživý typ, baví mě ten adrenalin, výzvy. Nejkrásnější na turnaji jsou poslední tři jamky, na nichž jde o všechno. Miluju ty okamžiky, kdy stojíte nad balonkem a musíte to dát. Miluju tu výzvu. Buď dáte a ukážete, že jste nejlepší, nebo ne a jste mezi poraženými. Není jiná možnost. To na golfu miluju.

••• KDYŽ SE PODÍVÁM DO VAŠEHO GOLFOVÉHO CV, JE ZŘEJMÉ, ŽE JSTE NA DOMÁCÍ SCÉNĚ JAKO HRÁČ SBÍRAL ÚSPĚCHY A PROSADIL JSTE SE TAKÉ NA EPD TOUR, COŽ JE I Z DNEŠNÍHO POHLEDU NĚCO VÝJIMEČNÉHO. NEVVOLÁVÁ TO VE VÁS POCIT SMUTKU, ŽE TEHDY NEBYL GOLF U NÁS JEŠTĚ V TAKOVÉ POZICI JAKO DNES? Řeknu to takhle: Čas od času si na to vzpomenu, čas od času si postesknu a řeknu si, že je škoda, že se mi takové výsledky nepovedly o deset patnáct let později. Asi bych se dostal mnohem dál. Tehdy ale golfový boom u nás teprve začínal a nikoho to moc nezajímalo. Takže ano, občas si vzpomenu, ale už je to za mnou. Je fakt, že jsem tenkrát musel končit ani ne proto, že bych neměl výsledky, ale prostě jsem na to neměl finance ani sponzory. Tehdy jsem to docela těžce nesl. Byl

jsem naštvaný na celý svět, bral jsem to jako zradu společnosti. Byl jsem u nás v tomhle sportu nejlepší a nenašel se nikdo, kdo by mě podporoval. Dneska s odstupem už vím, že golfový boom byl v plenkách a nikoho sportovní golf moc nezajímal. Všechno se točilo kolem VIP turnajů a někdo, kdo vyhrál EPD, nikoho moc nezajímal. Je to taková naše specialita – uznáváme olympioniky, mistry světa, ale když někdo skončí jen pátý, tak už nad ním máváme rukou. Takže co jsem mohl chtít, když jsem tehdy vyhrál „jen“ třetí ligu?

••• PRAVDU ALE JE, ŽE VYHRÁT TŘETÍ EVROPSKOU LIGU SE DODNES ŽÁDNÉMU ČESKÉMU HRÁČI NEPODAŘILO… Abych pravdu řekl, tak mě to docela mrzí a je mi z toho smutno. Když vezmu, v jakých podmínkách jsme vyrůstali my, naše generace – Jirka Janda, Petr Mrůzek, Jirka Němeček! Učili jsme se na koleni. Táta mě učil podle

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

„NÁŠ TÁTA NÁM ŘÍKAL, ŽE NAŠÍ CHATOU JE GOLF, TAKŽE JSME TRÁVILI VÍKENDY NA GOLFU.“

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

knížek, které různě sháněli a překládali. Mrzí mě, že to dnes klukům trvá tak dlouho, když mají vybavení, trenéry, fitness kouče, fyzioterapeuty, kvalitní tréninky, můžou jezdit do zahraničí a mají i sponzory, které jsme my tehdy neměli. Proto mi to přijde smutné.

••• JAK TEDY VYPADAL VÁŠ TRÉNINK? S tátou jsme na to byli v podstatě sami. On začal už za komunistů shánět knížky, které se k nám nějak dostaly. Někdo vyjel do zahraničí, koupil tam knihu v originále, načež ji tady někdo přeložil a vytiskl na obyčejných papírech formátu A4. Pamatuji si tu první, byla od Jacka Nicklause, normálně sešitá a natukaná na stroji. Takový

golfový samizdat. Později jsme už měli možnost vidět golf i v televizi a po turnajích jsme s tátou vždycky hodně diskutovali a řešili, jak a co funguje. Nikdy jsem nebyl hráč, který bez ducha pálí míčky. Vždycky jsem se snažil hledat způsoby, jak hru vylepšit. Troufám si říct, že táta je pořád jedním z nejlepších trenérů, jaké tu máme.

••• JAK A PROČ SE ZMĚNILA VAŠE ROLE HRÁČE NA ROLI CADDIEHO ALEXE ČEJKY? Všechno to vzniklo vlastně náhodou. Se Sašou jsme byli velcí kamarádi. Spolu jsme trénovali, občas zašli na kulečník, za holkami… Jednou se mě zeptal, zda bych s ním jel na kvalifikaci na evropskou tour. Ta se nám povedla, Saša získal kartu a zjistili jsme, že nám to spolu funguje. Ještě jsme spolu pár turnajů odehráli, ale pak to mezi námi kapánek zajiskřilo, vyříkali jsme si to, ale rozhodl jsem se, že už mu keďíka dělat nebudu. To proto, že nechci přijít

se Sašou se mi otevřely úplně nové obzory. Najednou se zbavíte – a nechci, aby to vyznělo blbě – takového toho maločecháctví. Najednou zjistíte, že všude jsou normální lidé, z masa a kostí, že respekt si musíte získat, ale také nemusíte být zbytečně při zemi. Něco mi to ale i vzalo. Stal se ze mě samotář. Přitom jako dítě jsem byl živý, bavil jsem ostatní ve třídě, ale jak jsem trávil hodně času sám, musel jsem si taky sám vystačit.

••• KDYŽ MLUVÍTE O ZKUŠENOSTECH Z ELITNÍCH GOLFOVÝCH „LIG“, CO VÁM JAKO HRÁČI SCHÁZELO K TOMU, ABYSTE SE MEZI ELITU TAKÉ DOSTAL? ZKOUŠEL JSTE TO? Zkoušel jsem to. První kvalifikaci na European Tour jsem hrál už v 16 letech, ale nikdy se mi nepodařilo postoupit. Byly to jen pokusy, ale projít se mi nepovedlo. Hrál jsem v době, kdy jsem na to ještě nebyl připravený. A v době, kdy už jsem připravený byl, jsem na to zase neměl finance. Ono to bylo trošku začarované. Mezi profíky jsem vstoupil už v 16 letech. Ne proto, že bych chtěl hned vydělávat peníze, ale protože už v patnácti jsem patřil mezi tři nejlepší amatéry v republice. A neměl jsem s kým hrát. Turnaj co turnaj jsme se prali o vítězství stejní lidé. Zjistil jsem, že se nikam neposouvám, protože bylo jasné, že vyhraje Franta nebo já. Táta tenkrát přišel ze schůze PGA, kde dostal nabídku, abych přestoupil mezi profíky s tím, že dostanu vzhledem ke svému věku výjimku. A udělal chybu, že mi to řekl. Já se toho chytil a už se mnou nebyla řeč. Už jsem se viděl jako profesionál. Táta toho dodnes lituje.

••• PŘESTUP Z POZICE HRÁČE NA POZICI TRENÉRA NEBYL VE VAŠEM PŘÍPADĚ PŘÁVĚ JEDNODUCHÝ. PROČ? To smíření s tím, že jako hráč jsem skončil, trvalo tak dva roky. Než jsem si řekl, že život takový zkrátka je a že si najdu cestu jako trenér. Dokonce jsem musel vyhledat pomoc psychologky. Když jsem skončil s hráčskou kariérou, zhroutil se mi svět. Najednou jsem měl pocit, že jsem k ničemu, že ty roky na golfu do té doby byly zbytečné, že jsem promrhal

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

„ČLOVĚK NA SOBĚ MUSÍ STÁLE PRACOVAT. KDYŽ PŘESTANETE SLEDOVAT NOVINKY, USTRNETE.“

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

zbytečně velkou část svého života. Chvilí trvalo, než jsem si našel nové životní cíle. Dneska s odstupem to vidím jinak. Beru to tak, že kariéra hráče i keďíka mi přinesla užitečné zkušenosti využitelné právě pro práci trenéra. Všechno má své…

S GOLFOVOU AKADEMIÍ V HLAVĚ

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

TAKŽE ROZHODNUTÍ STÁT SE TRENÉREM NEBYLO NIJAK AUTOMATICKÉ? To určitě ne. Jsem blbá povaha v tom, že nechci být druhý, ale vždycky první. Nechci zůstat obrazně řečeno někde v suterénu, ale chci se rozvíjet. Nechtěl jsem být tím trenérem, který stojí na rohožce a střídají se mu tam klienti jeden za druhým. Cítil jsem potřebu se posunout o kus dál, rozvíjet se a být i v tomhle nejlepší.

••• EVIDENTNĚ JSTE SE V NOVÉ ROLI NAŠEL, KDYŽ JSTE BYL VYHLÁŠEN NEJLEPŠÍM TRENÉREM ROKU 2008. NAKOLIK TO PRO VÁS BYL DŮLEŽITÝ OKAMŽIK V TRENÉRSKÉ KARIÉŘE? Hodně důležitý. Nezastrám, že vítězství v anketě o trenéra roku magazínu Golf Digest C&S mi dodalo hodně sebevědomí, bylo to pro mě zadostiučnění. Jako hráč jsem i přes všechny své úspěchy, byť hlavně na domácí scéně, nikoho moc nezajímal a připadal jsem

si poněkud opomíjený, ale teď najednou byla tisková konference, byl jsem středem pozornosti. A to je to, co má moje povaha ráda. *(smích)*
••• KDY SE ZRODILA MYŠLENKA ZALOŽIT VLASTNÍ GOLFOVOU AKADEMIÍ? Myšlenku vybudovat u nás prvotřídní tréninkový areál aspoň na evropské úrovni jsem nosil v hlavě od začátku. Viděl jsem, jak fungují akademie ve světě, jaké nabízejí služby, servisy, zázemí. Něco takového bylo i mým snem, který se ale ukázal jako poměrně nereálný. Sehnat investora, který by do takového areálu dal třeba sto milionů korun, nebylo možné.

••• PŘESTO AKADEMIE NESOUČÍ JMÉNO SKOPOVÝ V PRAŽSKÝCH HODKOVIČKÁCH VZNIKLA… Rodila se postupně. Už jsem pracoval v Hodkovičkách, když jsem se spojil s Oldou Rekem z Norman Fitness a začali jsme klientům nabízet vedle golfového tréninku i speciální cvičení zaměřené na golf. Pak jsem dostal nabídku z Albatrossu a také od Tomáše Slavíčka do Alex Čejka Academy, ale nedohodli jsme se. Naopak – o těch nabídkách se dozvěděl majitel Hodkoviček, pan doktor Javornický, a pamatuji si jako dnes, jak mi hodně, ale opravdu hodně zvýšeným hlasem do telefonu říkal, že jestli chci vybudovat akademii, tak ji chce mít v Hodkovičkách a jednou provždy tohle hřiště spojit se jménem Skopový. Přizval jsem tátou, protože jsem se necítil dost zkušený na to, abych sám vedl akademii a další trenéry, sedli jsme si a dohoda byla na světě. Ale je fakt, že táta do toho nejdřív nechtěl jít.

••• CO HO PŘESVĚDČILO? Nevěřil tomu, že jméno Skopový má v českém golfu takovou váhu. Tak jsem mu řekl, ať za mnou přijede do Hodkoviček a uvidí se. Jen co vystoupil z auta, každý, kdo kolem něj prošel, ho s velkou úctou pozdravil. Byl z toho docela naměkko a nechápal, co se děje. Ve Varech ho brali jinak, protože tam mu nikdy nezapomněli, že přišel do golfu později než někteří místní dlouholetí hráči. To rozhodlo. Pláclí jsme si. Ještě s bráchou, který tehdy ještě hrál, jsme založili akademii. Hodkovičky poskytlý vše, co jsme potřebovali,

my zase ručili za kvalitu trenérů a za výuku. Slibili jsme, že do pěti let Hodkovičky začnou vyhrávat turnaje, a vytvořili jsme systém založený především na osvědčených tátových nápadech a myšlenkách. A funguje to skvěle.

••• JAK SI STOJÍ VAŠE AKADEMIE DNES? V současné době máme osm trenérů i další externí spolupracovníky. Neřeknu přesné číslo, kolik máme dnes hráčů, ale vzhledem k tomu, že každý trenér může mít zhruba 40 až 50 lidí, tak k nám chodí trénovat kolem čtyř stovek hráčů.
••• MÁTE NĚJAKOU SVOU TRENÉRSKOU FILOZOFII ČI MOTTO? Trochu jste mě zaskočil, ale první myšlenka, která mě napadne, je to, že neúčím žádný styl, ale učím golf. Často se mě lidé ptají na různé trendy, ale snažím se vycházet z anatomie a fyziognomie každého člověka, z toho, jak přirozeně funguje. V tomto směru mě velice obohatily přednášky profesora Pavla Koláře. Způsobů, jak hrát golf, je hodně, ale důležité je, abych ho dokázal hrát a zůstal při tom zdravý a bez potíží. Je vlastně jedno, jestli hrajete fotbal, tenis, hokej, nebo golf. Každé tělo má nějaká omezení, každý jsme jinak vysoký, s různou hmotností. Z toho musíme vycházet.

••• SLEDUJETE NOVÉ TRENDY V GOLFU? Samozřejmě že sleduji. Člověk na sobě musí stále pracovat. Když přestanete sledovat novinky, ustrnete a hned vás někdo převálcuje. Sleduji nové trendy, ale s chladnou hlavou. Beru si to, co nás zajímá, co je přínosem, co se nám líbí, ale ne automaticky bez přemýšlení všechno.

••• DNES JSTE V ROLI TRENÉRA, VLASTNĚ V PRVNÍ GOLFOVÉ LINII. KDYŽ SE ZAMĚŘÍM JEN NA MUŽSKÝ GOLF, MÁME SICE DVA HRÁČE, KTEŘÍ VLASTNÍ KARTY NA CHALLENGE TOUR, ALE STÁLE SE RADUJEME Z CUTŮ, NIKOLIV Z VÍTĚZSTVÍ. A STÁLE NEMÁME STÁLÉHO HRÁČE V EVROPSKÉ TOUR. PROČ SE TO NEDAŘÍ? Osobně si myslím, že stále přetrvává problém financí. Potíží je v tom, že mladý hráč přejde od amatérů mezi profesionály a možná podpora, kterou

získá třeba od federace nebo sponzora, je tak malá, že hráč jen těžko může hrát s čistou hlavou, aby se jen soustředil na hru, na svůj výkon, a ne na to, kde a jak sehnat další peníze. Je to tak trochu hazard s psychikou hráčů. Může je to jednou provždy zlomit.

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

KDO JE KAREL SKOPOVÝ JR.

NAROZEN V ROCE 1975 V KARLOVÝCH VARECH.

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

JE ŽENATÝ, MANŽELKA ANDREA, DVĚ DCERY KATEŘINA (13 LET) A NIKOLA (6 LET).

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

UŽ V 16 LETECH V ROCE 1992 NA VÝJIMKU PŘESTOUPIL K PROFESIONÁLUM A STAL SE ČLEMEM ČESKÉ PGA. BĚHEM SVÉ HRÁČSKÉ KARIÉRY DOMINOVAL V ČESKÉM GOLFU. V LETECH 1996 AŽ 2002 SE ŠESTKRÁT STAL VÍTĚZEM ORDER OF MERIT CZECH PGA, V ROCE 1999 SKONČIL V SÉRII EPD TOUR (DNES PRO GOLF TOUR) CELKOVĚ DRUHÝ, O ROK POZDĚJI SÉRII VYHRÁL.

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

JAKO CADDIE ALEXE ČEJKY POMOHL MARIÁNSKOLÁZEŇSKÉMU RODÁKOVÍ K ZISKU KARTY NA EUROPEAN TOUR, BYL I U JEHO VÍTĚZSTVÍ NA VOLVO MASTERS NA SLAVNÉM HŘIŠTI VALDERRAMA, STEJNĚ JAKO POZDĚJI NA ZÁMOŘSKÉ PGA TOUR PŘI JEHO STARTU NA SLAVNÉM MASTERS, KDE ČEJKA SKONČIL NA 26. MÍSTĚ. NEJVĚTŠÍM SPOLEČNÝM ÚSPĚCHEM BYLO 4. MÍSTO NA DALŠÍM MAJORU, NA PGA CHAMPIONSHIP, A DRUHÁ PŘÍČKA NA PODNIKU PGA TOUR BC OPEN.

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

PO SKONČENÍ AKTIVNÍ HRÁČSKÉ KARIÉRY SE STAL TRENÉREM, POSTUPNĚ ZÍSKAL ÚROVEŇ GOLF PROFESSIONAL A V ROCE 2008 BYL V ANKETĚ MAGAZÍNU GOLF DIGEST VYHLÁŠEN NEJLEPŠÍM TRENÉREM ROKU. STAL SE V ROCE 2011 SPOLUZAKLADATELEM GOLFOVÉ AKADEMIE SKOPOVÝ V PRAŽSKÝCH HODKOVIČKÁCH, KDE PŮSOBÍ DODNES.

Jirka Němeček, Petr Mrůzek a Jirka Janda

JEHO GOLFOVÝMI VZORY JSOU ERNIE ELS A BUTCH HARMON. JEHO MOTTEM, NEBO SPÍŠ NEJLEPŠÍ GOLFOVOU RADOU, JAKOU KDY DOSTAL, JE TO, ŽE **GOLFEM SE MÁ ČLOVĚK BAVIT**, A NE FRUSTROVAT.

GOLFOVÉ CV KARLA SKOPOVÉHO JR.

- ▶ **GOLF HRAJE** • OD ROKU 1979, OD SVÝCH ČTYŘ LET SE ZAČAL NA GOLFU MOTAT
- ▶ **PROFESIONÁL** • OD ROKU 1992
- ▶ **NEJOBÍBENĚJŠÍ HRŠTĚ** • V ČESKU URČITĚ KARLOVY VARY, ZA HRANICEMI JE JICH VÍC
- ▶ **NEJHEZČÍ HRŠTĚ** • ASI NEJVÍC SE MI LÍBILY AUGUSTA NATIONAL A PEBBLE BEACH, BOHUŽEL ANI NA JEDNOM JSEM JEŠTĚ NEHRÁL
- ▶ **NEJVZDÁLENĚJŠÍ HRŠTĚ** • NA NOVÉM ZÉLANDU NEW ZEALAND OPEN, HRÁL JSEM I V AUSTRÁLII A NA JAMAJCE. ALE TEN ZÉLAND JE ASI NEJDÁL
- ▶ **NEJHORŠÍ HRŠTĚ** • NEJHORŠÍ HRŠTĚ, NA JAKÉM JSEM KDY A KDE HRÁL, BYLO V MAĎARSKU. UŽ SE ANI NĚPAMATUJI, JAK SE JMENOVALO. ALE TO, CO SI PAMATUJI, JE, ŽE JSME MUSELI HRÁT MÍČKY PŘED GREEN, PROTOŽE NA GREENECH NEBYLO MOŽNÉ MÍČKY ZASTAVIT. BYLO TO FAKT HROZNÉ
- ▶ **NEJVĚTŠÍ ZÁŽITEK** • TĚCH BYLO VÍC, ALE ASI JEDNÍM Z NEJVĚTŠÍCH BYLO OSOBNÍ SETKÁNÍ S JACKEM NICKLAUSEM
- ▶ **NEJLEPŠÍ VÝSLEDEK** • ZAHRÁL JSEM HO NA EPD TOUR NA HRŠTI GOLF CLUBU GUT LUDWIGSBERG. ZAPSAL JSEM 65 RAN, A PROTOŽE SE TAM NEHRAJÍ ŽÁDNÉ VELKÉ TURNAJE, TAK JE MOŽNÉ, ŽE TEN REKORD PLATÍ DODNEŠKA
- ▶ **NEJHORŠÍ VÝSLEDEK** • JAKO PROFESIONÁL JSEM ZAHRÁL NEJHORŠÍ VÝSLEDEK V KVALIFIKACI NA EUROPEAN TOUR. HNED NA TÉ PRVNÍ, KDYŽ JSEM JAKO 16LETÝ NASTŘÍLEL V PRVNÍM KOLE 91 RAN
- ▶ **NEJLEPŠÍ RÁNA** • TA SE MI POVEDLA NA KARLŠTEJNĚ, NA ČTYŘCE. PODAŘILO SE MI ZAHRÁT PĚTKOU ŽELEZEM RÁNU, KTERÁ LETĚLA ÚPLNĚ ROVNĚ A NA KONCI TREFILA FANGLI. PRÁSK, BYLA TO RÁNA, NEJKVALITNĚJI TREFENÝ BALONEK, CO JSEM KDY TREFIL. OD ZAČÁTKU RÁNA LETĚLA ÚPLNĚ ROVNĚ, PŘESTOŽE SE ŘÍKÁ, ŽE ROVNĚ NELZE V GOLFU ZAHRÁT. BOHUŽEL OD FANGLE SE MÍČEK ODRAZIL AŽ NA KRAJ GREENU
- ▶ **HOLE-IN-ONE** • TO JSEM ZAHRÁL TAKÉ NA KARLŠTEJNĚ, NA TROJCE, ALE ANI JSEM HO NEVIDĚL. BYLO TO PŘI CVIČNÉM KOLE S DALŠÍMI KLUKY A V DOBĚ, KDY JSEM DOCELA VYHRÁVAL, TAKŽE JSEM TO BRAL TROCHU JAKO RUTINU. ODPÁLIL JSEM A VIDĚL, ŽE MÍČEK LETÍ NA VLAJKU, TAK JSEM SE OTOČIL A DÁVAL HŮL DO BAGU. TAKŽE JSEM MÍČEK V OKAMŽIKU, KDY ZMIZEL V JAMCE, NEVIDĚL
- ▶ **NEJVĚTŠÍ VÍTĚZSTVÍ** • CELKOVÉ VÍTĚZSTVÍ NA EPD TOUR 2000
- ▶ **PRVNÍ TRENÉR** • PRVNÍM A DÁ SE ŘÍCT CELOŽIVOTNÍM TRENÉREM JE TÁTA. MĚL JSEM I PÁR DALŠÍCH TRENÉRŮ, ALE TO BYLA JEN TAKOVÁ ODBOČENÍ. TÁTA BYL POŘÁD TÍM HLAVNÍM
- ▶ **KDE A JAK ZAČÍNÁ** • V KARLOVÝCH VARECH A NA DRIVINGU
- ▶ **POČET HER A TURNAJŮ ZA ROK** • TO JE OTÁZKA NA TĚLO. DŘÍV JAKO PROFESIONÁL JSEM ODEHRÁL TAK 20 AŽ 30 TURNAJŮ ZA ROK, DNES JE TO NULA. PRAKTICKY NEHRAJU VŮBEC, CHODÍM HRÁT MAXIMÁLNĚ S KLIENTY, A TO JEŠTĚ JEN KDYŽ SI TO PŘEJÍ. ZA LOŇSKÝ ROK TO BYLA ASI DVĚ KOLA

VYHRÁT TURNAJ JE STÁLE TĚŽŠÍ

PENÍZE ALE NEJSOU NEJSPIŠ JEDINÝM PROBLÉMEM A DŮVODEM, PROČ STÁLE NEMÁME HRÁČE V PRVNÍ EVROPSKÉ LIZE... Aby se golfista mohl stát opravdu špičkovým hráčem, musí se stát komplexním ve všech směrech. Kruh se zkrátka musí uzavřít. Když se na naše hráče dívám, tak vidím, že každému něco chybí. Někdo nechce dělat změny, které ho mohou posunout dál, ale jsou spojené s tím, že může dojít ke krátkodobému propadu výkonnosti, jiní nejsou ochotni cvičit, nepracují na psychice, netrénují komplexně, pravidelně... Prostě nějaký ten střípek vždy chybí, něco uniká, a proto se neposunou dál. A samozřejmě, a to se opakují, roli hrají finance. Jeden příklad za všechny: Loni skončil Prague Golf Team a pro Standu Matuše tým nastala hodně těžká a svízelná situace. Jak bude pokračovat, to dnes nikdo neví. A přitom je to hráč s velkým potenciálem.

●●● **MYSLÍTE, ŽE SE NĚKTERÝ Z ČESKÝCH HRÁČŮ MÁ ŠANCI PROSADIT I NA NEJVYŠŠÍ ÚROVNI?** Osobně jsem toho názoru, že už takové hráče máme. A nebude to trvat tak dlouho a budeme mít i hráče na European Tour. Myslím si, že dnešní nejlepší profesionálové už na to mají, a je spíš na odbornou diskuzi, proč už evropskou tour nehrají. Filip Mrůzek, Standa Matuš či Ondra Lieser jsou hráči s velkým potenciálem. Ale jak už jsem říkal, vždycky tam chybí nějaký střípek, aby byla mozaika kompletní. Jedním z hráčů, o nichž jsem přesvědčený, že se prosadí, je i Šimon Zach. Jsem ale překvapený, že se vrátí do Evropy. Myslel jsem, že zůstane v Americe a bude svou kariéru rozvíjet tam. Vkládám do něj velké naděje. Už je to hotový hráč. Může být tím prvním, kdo prorazí.

●●● **JAK SE ZMĚNIL GOLF OD DOBY, KDY JSTE HRÁL, OPROTI DNEŠKU, KDY TRÉNUJETE?** Hlavní změnou je, že se prodloužil. Docela výrazně. V Evropě je hlavní změnou nárůst konkurence. V době, kdy jsem hrával turnaje na EPD, jsem věděl, že když si ohlídám tak deset patnáct hráčů a porazím je, budu jistě mezi prvními třemi. Dnes je tam takových hráčů klidně šedesát. Zvýšila se jejich kvalita. Není to o tom, že jen čtyři pět hráčů bojuje

o vítězství a ostatní jim dělají křoví. Dnes jich hraje o vítězství mnohem víc a projít cutem je mnohem těžší. Hrají se v podstatě stejné výsledky, na tom se nic nezměnilo, jen je dokáže zahrát mnohem větší počet hráčů. Konkurence je větší a vyhrát je stále těžší.

●●● **MĚNILA SE TAKÉ PRAVIDLA. NAPOSLEDY OD ZAČÁTKU LETOŠNÍHO ROKU. JAK SE VÁM POSLEDNÍ ZMĚNY ZAMLOUVAJÍ?** Je to jen můj subjektivní názor a zatím jen na první pohled. Nejdřív si na ně člověk musí zvyknout. Některé jsou zajímavé, ku prospěchu golfu. Některé se mi líbí, některé ne. Je fajn, že se nemusí vyndávat fangle na greenu, což určitě prospěje tempu hry. Nelíbí se mi ale pouhé tři minuty na hledání ztraceného míčku. Chápu, že to urychlí hru, ale z mé praxe a zkušeností vím, že tři minuty nebudou někdy stačit, i když docela přesně uvidíte místo, kam míček dopadl. Prostě ho za tři minuty nenajdete, i když kolem něj budete chodit.

●●● **A CO TŘEBA TRESTY PRO HRÁČE, KTERÝM NA GREENU STOJÍ ZA ZÁDY CADDIE V OSE PUTTU? PTÁM SE I PROTO, ŽE JSTE V MINULOSTI PŘÁVĚ SE ČTENÍM PUTTŮ ALEXI ČEJKOVI HODNĚ POMÁHAL.** Nechci své zásluhy nijak zveličovat, ale myslím, že vyhrál pár turnajů i díky mé pomoci na greenech. Určitě tohle pravidlo některé hráče poškodí. Jsou zvyklí na nějakou rutinu, na pomoc kedíka, jedou v zápalu hry tak nějak na autopilota. Navíc hráč většinou vůbec netuší, že kedík stojí za ním, kouká se jinam. Chybu pak uděláte docela rychle. To platí i pro nový způsob dropování. Při tak velké změně pravidel bych doporučoval třeba dát nějaký čas jako „dobu hájení“. Třeba zpočátku trestat jen formou napomenutí, přičemž až po tom třetím by byla trestná rána.

●●● **GOLF SE STAL VAŠÍ ŽIVOTNÍ NÁPLNÍ. ČÍM PRO VÁS JE A ČEHO BYSTE V NĚM CHTĚL JEŠTĚ DOSÁHNOUT?** Golf je pro mě nikdy nekončící výzva, nikdy vás nenechá v klidu. A samozřejmě mám stále ještě nenaplněné cíle a přání. Může to znít nafoukaně, možná pro někoho arogantně nebo mimo mísu, ale chtěl bych dostat aspoň jednoho hráče na European Tour. Jestli na to mám, to ukáže čas. 🗣

FOTO ROBIN DRAHOŇOVSKÝ

„NEJSEM POVAHA NA TO, ABYCH STRÁVIL VEŠKERÝ ČAS VE STÍNU NĚKOGO. JSEM RÁD NA SLUNÍČKU.“